

ת"פ (רملה) 32355-02-24 - מדינת ישראל נ' ויטלי סקודיאקוב

ת"פ (רملה) 32355-02-24 - מדינת ישראל נ' ויטלי סקודיאקוב ובשלום רملה

ת"פ (רملה) 32355-02-24

מדינת ישראל

נ ג ד

ויטלי סקודיאקוב

בית משפט השלום ברملה

[24.09.2024]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירות אלימות באשתו (להלן: המטלוננת) בעקבות הודהתו בכתב האישום המתוקן הכלול שלושה אישומים שפרטיהם להלן.

הכרעת הדיון

2. האישום הראשון (מס' 1 בכתב האישום המתוקן) עניינו באירוע מיום 10.2.2024. במועד זה שהו בני הזוג בבית והנאשם החל לשותות וויסקי. הנאשם ניגש למטלוננת שעסקה בעבודות הבית ודרש כי תבצע בו מין אROLAI. המטלוננת סירבה ואמרה שעשו זאת אחר כך, כי בנים נמצא בבית. הנאשם דרש שהדבר "עשה מיד תוך שתפס בעורף המטלוננת והודיע בכוח את ראה לכיוון איבר מינו. המטלוננת סירבה, הנאשם בעט ברגלה והוא ברחה לחדר השירותים הסמוך וסגרה אחראית את הדלת. הנאשם ניסה ללא הצלחה לפתח את הדלת, והשליך חפצים לעבר המטלוננת דרך חלון הפונה לחדר השירות. המטלוננת נמלטה מהחדר השירות לחדרו של הבן ונשכבה על המיטה. הנאשם נכנס בעקבותיה והכה אותה: תחילה חנק אותה בשתי ידייו עד שקראה "די די, תעוצר" ואז בעט ברגליה, הטיח אותה לרצפה (המטלוננת קיבלה מכח בראש) והיכה אותה במכת אגרוף בשפתה. בהמשך לכך, תוך שהבן מנסה להרחק את הנאשם מן המטלוננת ללא הצלחה ובعود המטלוננת צעקה בכאב, אמרה לנאשם שהוא מתקשר לתמטרה והצילה אותה מן החדר. מעשי הנאשם גרמו למטלוננת לחבלות - שריטות בצוואר, בחזה, בגב, בבית השחי ובכתפיים, וכן דימום ופצע פתוח בשפה התחתונה (הוגשו תמונות של החבלות).

3. הודהת הנאשם בעבודות הנ"ל הובילה להרשעתו בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה, עבירה לפי סעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

4. האישום השני (מס' 3 בכתב האישום המתוקן) עניינו באירוע שהתרחש בחצי שנה קודם לכן, במועד שאינו ידוע למאשימה. על רקע ויכוח שנתגלו בין בני הזוג ביום סטר הנאשם למטלוננת בראשה באמצעות ידו. בשל הודהתו בעבודות אלה הורשע הנאשם בתקיפה בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק.

5. האישום השלישי (מס' 4 בכתב האישום המתווך) עניינו באירוע מקץ 2023. במהלך ויכוח בין בני הזוג הכה הנאשם את המתלוונת במכת אגרוף בפניה וגרם לנפיחות. בשל הودאות בעובדות אלה הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק.

ראיות וטיעונים לעונש

6. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשי הנאשם, ועל הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים - שלמות גופה של המתלוונת וזכותה להגנה בין כתלי ביתה. המאשימה צינה ששוחרה עם המתלוונת, וזה בכתה ממשכות, הביעה כאב וחשש מהנאשם. בהतבסס על פסיקה שהוגשה לעיוני, עתירה התביעה לקבוע מתוך ענישה כולל (לשנות האישומים), הנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר. בגין מתחם העונש הולם בבקשתה המאשימה להשיט על הנאשם 28 חודשים מאסר, מאסר מותנה, קנס בסך 7,000 ₪ ופיצוי למתלוונת בסך 15,000 ₪.

7. בא כוח הנאשם עמד על כך שמדובר בנאשם בן 60, נעדר עבר פלילי. כמו כן צינה לפחותו שחשכה את העדת המתלוונת. הסגנור טען בהרבה לגביו מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, שכן מחולקת כי סובל משורת תחלואים (הגוש תיעוד רפואי נרחב) ונראה שמצובו הבריאותי אף החמיר בחודשים האחרונים, בתחום דומים ואף הסגנור הפנה בהרבה לפסיקה בה לדבריו הוטלו עונשים קלים בהרבה מעמידת המאשימה במקרים דומים ועוד 18 חודשים יותר. הסגנור ביקש לקבוע מתוך ענישה מסוימת חמושי מאסר שנייה לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר חופף לתקופת מעצרו, בין אם כרף תחתון של המתחם שייקבע, או אף בסטייה לפחותו מן הרף התחתון מטעמים רפואיים.

8. הנאשם בדברו האחרון הביע צער "על מה שקרה".

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוגגת ונסיבות ביצוע העבירה.

10. בית המשפט העליון חזר ושנה כי בעבורות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפטי גלומה חומרה מיוחדת הראיה לתגובה עונשת הולמת. כך למשל צוין באחת הפרשות כי:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחוןנו, בכבודו ובשלות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתרה, באשר ככל הנן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמיי מן העין, תוך ניצול פערן כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" ([בע"פ 19/19 2486/2020 נאטור נ' מדינת ישראל \(פורסם בnbsp;, 11.4.19\)](#)).

11. הנאשם פגע בשלמות גופו של המתלוונת, באוטונומיה שלה, בשלות נפשה וబיטחונה בין כתלי ביתה וכן חט מעשי נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, בפרט באישום הראשון: תחילתו של האירוע בדרישה חד צדדית תוקפנית ליחס מיין, לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, ולאחר הסירוב - רצף של מעשי אלימות שהנאשם יכול היה לחודל מהם בכל שלב, אך הוא בחר להמשיך בהם וhasilם אותם תוך רדיפה אחר המתלוונת בתוך ביתם המשותף כשהיא מנסה להסתתר בחדר השירות.

12. חוסר העכבות של הנאשם בא ידי ביטוי בקר שהחלק האלים ביוטר של סדרת התקיפות בוצע לנגד עיני בם (הביבר) של בני הזוג, כשהנאשם ממשיך במעשו תוך כדי ניסיונות הבן לגונן על אימו, וזעקות הכאב של המתלוונת. אם נוספיםף לכך את החבלות המתועדות שנגרמו למתלווננות, ברורה המסקנה שמדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

13. שני האישומים האחרים מתארים אירועים פחותים בחומרתם. בכל אחד מהם חבט הנאשם במתלוונת פעמי אחת (בסטירה לראש ובמכת אגרוף). אמנם לא נגרמו חבלות, אך קל לשער את הכאב, ההשפעה והפחד שהחוווה המתלוונת במהלך כל אחד מן האירועים. יתר על כן, גם שאין מדובר באירועים בדרגת חומרה עליונה, החזרתיות

במעשי הנאשם מלמדת על כך שאין מדובר בכישלון חד פעמי אלא בדף חזר של תוקפנות, החפה וביזוי.

14. מדיניות הענישה בעבורות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפטי מגונות, כוללית משרעתה רחבה של עונשים בהתאם לחומרת התקיפה, תוצאותיה, מספר האירועים ויתר נסיבות העניין. כאמת מידה מצאתו להפנות לפסקי הדין הבאים, בהם נעזרתי לעיצוב המתחם. המשותף לפסקי דין אלה הוא שדברם בהם באירועי אלימות מתמשכים (להבדיל ממהה בודדת), לעיתים תוך שתיתת אלכוהול, וכאשר לא היו המלצות טיפוליות או שיקולי שיקום משמעותיים:

[בע"פ 24/643 חodus נ' מדינת ישראל נ' מרכז \(29.1.24\); בע"ג \(מרכז\) 20-08-40581](#) לallow נ' מדינת ישראל (17.11.20); [בע"ג \(מרכז\) 10457-05-21 רחמים נ' מדינת ישראל \(7.11.21\); בע"ג \(מרכז\) 24733-06-19](#) בדיון נ' מדינת ישראל (11.11.19); [ת"פ \(רחובות\) 21-02-40495](#) מדינת ישראל נ' אומנסקי (24.5.21); [ת"פ \(רملה\) 62882-02-20](#) מדינת ישראל נ' ابو צעלאק (5.7.20).

15. עתירתה העונשית של המאשימה אינה תואמת את רמת העונשה הנוגגת, אף לא את ההחלטה אליה הפנתה המאשימה עצמה. כך, בעניין חודוס הנ"ל, אליו הפנתה המאשימה נקבע מתחם עונשה שתוחתיו בעשרה חודשי מאסר (אמנם, בין שני אירועים, החמורים פחות מן האישום הראשון בענייננו); בرع"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.22) אלו הפנתה המאשימה נגזרו עבודות שירות בגין אישום יחיד של תקיפה הגורמת חבלה; בرع"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.15) אלו הפנתה המאשימה דובר בנאשם בשלושה אישומיים אלמן"ב שנדון ל-10 חודשים מאסר בפועל; פסק הדין היחיד שהגישה המאשימה והוטל בו עונש המתיישב עם עתירתה הוא ת"פ (נתניה) 50924-05-20 מדינת ישראל נ' בן דוד (9.3.2021). להשקפתו האישום המרכזי בעניין בן דוד היה חמור יותר מאשר בענייננו, ובנוסף מדובר בשם בנאשם בעל עבר פלילי, שהוגש עליו תסaurus שלילי.

16. עיונית בכך היה קבוע מתחמי עונשה נפרדים לאישומים, אך הצדדים עתרו שקייבו מתחם עונשה כולל אחד ולא מצאתי מינעה לעשות כן, מה גם שmailtoא רשיי בית המשפט לפי סעיף 40ג **לחוק העונשין** לגזר עונש כולל, תוך שמירה על עקרון הילימה "בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מסויר

- בין תקופת המאסר שעלה הנאשם לשאת".

17. לאור האמור עד כה, ובהתבסס על מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ורמת העונשה המקובלת, מצאתי כי מתחם העונש הולם בענייננו נع בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי עונשה נלוויים.

18. לא מצאתי לסתות לטענה מתחם העונשה בשל מצבו הרפואי של הנאשם. ראשית אזכיר את הכלל לפיו סטיה ל科尔א מתחם העונשה תיעשה מטעמי שיקום בלבד. לצד כל זה הכירה ההחלטה בחרג המאפשר סטיה מתחם העונשה מטעמים רפואיים (ע"פ 4456/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל; ע"פ 22/22 5703 בן ציון נ' מדינת ישראל).

בהתבסס על התיעוד הרפואי הנרחב שהוגש, הנאשם שבפניו אכן התמודד (ומתמודד בהווה) עם מצב רפואי מורכב. מנגד, לא הוצג בפני שנדרישים לו תנאים או טיפולים שלא יוכולים להינתן בנסיבות שב"ס, או שחלילה מצבו של הנאשם אנוש. אזכיר כי את עבירות האלימות הקשות נגד המתлонנת ביצע הנאשם בעודו סובל מאוות מחולות.

מטעמים אלה עניינו של הנאשם אינו משתחך דרך אותו "פתח צר" כפי שהוגדר בעניין לופוליאנסקי והוא מצדיק סטיה ל科尔א מתחם העונשה.

19. בבואי לגזר את דין הנאשם בתוך מתחם העונשה נתתי דעתך לכך שמדובר בנאשם בן 60 שהודה במיחס לו והבע צער על מעשיו, חסר את העדת המתلونנת, ואין לחובתו הרשעות קודומות. הנסיבות של שיקולים אלה יחד עם מצבו הבריאותי של הנאשם הביאו למסקנה שיש לגזר את הדין ברף התחרות של מתחם שקבועתי.

20. באשר לרכיבי עונשה כלכליים - בשל העבודה שaddon את הנאשם למאסר, ובහינתו מצבו הרפואי והכלכלי וכושר השתכרות שלו, החלטתי להימנע מהשתתת קנס. עם זאת, יש בהחלטת מקום לכלול רכיב של פיצוי, שייתן מענה (גם אם חומירי, חלקו וסמליו) לסבלו של המתлонנת.

21. לאור האמור אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:
א. 15 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות, לרבות יומיים.

ג. פיצוי למתлонנת (ע"ת 3 בכתב האישום) בסך 3,000 ש"ח. הפיצוי ישולם תוך 90 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.